

పెద్ద, ఆరోగ్య సన్వద్దతు!

జుకు లక్ష్క కు మించిన కెసులతో కరోనా రెండవ కెరటం దేశాన్ని గడగడలా రోడ్ డిస్ట్రిక్టున్నది. గత ఏడాది ఇదే కాలంలో ముందస్తు కబురు లేకుండా కమ్మేసిన అకస్మిక సంపూర్ణ లార్క్‌డోన్ వంటి అంధకార స్థితి తిరిగి వియుచుకుపడుతుందేమో నన్న భయానుమానాలు ప్రజలను పీడిస్తున్నాయి. సెకండ్ వేవ్ కొవిడ్ గతం కంటే వేగంగా వ్యాప్తి చెందుతుందని, అంతకంటే తప్రంగానూ ఉంటుందనే హాచ్చరికలు అమిత ఆందోళనకు గురి చేస్తున్నాయి. కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు కరోనాతో మరో యుద్ధానికి సన్నద్ధమవుతున్నాయి. టీకా కార్బ్రూక్రమం కూడా జోరందుకున్నది. జౌఘ రంగంలో విశేష ప్రగతి సాధించిన దేశంగా ఖ్యాతి గడించిన భారత్ టీకాల తయారీ విషయంలోనూ అగ్ర భాగాన నిలిచింది. అనేక దేశాలకు అవసరమైన వ్యాక్సిన్సు ఉదారంగా అందించి మంచి పేరు తెచ్చుకుంటున్నది. ఇంత వరకు దేశంలో కోటి 70 లక్ష్ల మందికి వ్యాపించిన కరోనా లక్ష్మా 54 వేల మందిని కబళించింది. ఇటలీ, అమెరికా, బ్రిటన్, స్పెయిన్, ఫ్రాన్సు వంటి దేశాలతో పోల్యుకుంటే మన దేశంలో కరోనా బాధితులు, మృతుల సంఖ్య తక్కువే అయినప్పటికీ వైద్య ఆరోగ్య వ్యవస్థల సన్నద్ధత కోణంలో చూసినప్పుడు మనం బాగా వెనుకబడి ఉన్నామని అంగీకరించిక తప్పదు. ముఖ్యంగా పారిశుద్ధ్యం, పోషకాహారం, రోగ నిరోధక శక్తి వంటి ప్రజారోగ్య సూచిలలో అధ్యాన స్థితి నుంచి మనం బయటపడవలసిన అవసరం ఎంతైనా ఉంది. ప్రధాని నరేంద్ర మోటీ గత ఏడాది జూన్ 20వ తేదీన ఒక సందర్భంలో అన్నట్టు కరోనాతో పోరాటుతూనే దేశంలోని 130 కోట్ల మంది జనాభా ఆర్థిక ప్రగతి సాధన మీద దృష్టి పెట్టువలసి ఉంది. ప్రభుత్వ రంగంలో వైద్యం ఇటీవల కాలంలో తీవ్ర నిర్దిష్టాన్నికి గురైన విషయాన్ని కాదన లేము. విచిత్రంగా ఇంతటి కఠోర కరోనా విషట్టులో దేశ ప్రజలను ఆదుకున్నది కూడా ప్రభుత్వ వైద్య రంగమేనన్న ఆహోదకర వాస్తవాన్ని విస్మరించలేము. ఇంత వరకు ఈ రంగంపై చూపిన నిర్దిష్టాన్ని ఇప్పటికైనా విడిచిపెట్టి దానిని మరింత పటిష్టం చేసుకోవలసి ఉంది. అదే విధంగా ప్రజల వ్యక్తిగత ఆర్థిక స్టోమతను పెంచవలసి ఉంది. దేశంలోని పట్టణాంత జనాభాలో 35.2 శాతం మంది మరికి వాడల్లో నివసిస్తున్నారు. గ్రామీణ పేదల స్థితి గతులు మరింత దారుణంగా ఉన్నాయి. 150 కోట్ల మంది జనాభాలో 80 కోట్ల మంది పేదలే, పీరిలో అత్యధిక శాతం మంది మారుమూల గ్రామీణ ప్రాంతాల్లో అత్యంత తాత్కాలిక మైన ఉపాధి పనులతో పొట్ట పోషించుకుంటున్నారు. దేశంలో 21 శాతం మంది బాలల్లో ఎత్తుకు తగిన బరువు లేదని తేలింది. అలాగే 36 శాతం మందిలో వయసుకు తగిన బరువు లేమి కనిపిస్తున్నది. 7.5 శాతం మంది బాలలు అత్యంత తీవ్రమైన పోషకాహార కరువుతో బాధపడుతున్నారు. సమగ్ర బాలల అభివృద్ధి సేవలు, జాతీయ ఆరోగ్య మిషన్, జననీ సురక్ష యోజన, మాతృత్వ సహ్యోగ్య యోజన, మధ్యాహ్న భోజన పథకం, జాతీయ ఆహార భద్రత మిషన్ వంటి పథకాలన్నింటినీ ఈ దుస్థితి వెక్కిరిస్తున్నది. దేశంలోని చాలా రాష్ట్రాల్లోని పిల్లలు పదేళ్ళ క్రితంతో పోల్యుకుంటే ఇప్పుడు మరింత పోషకాహార లేమితో బాధపడుతున్నారని తేలింది. మహిళల్లో అత్యధిక శాతం దారిద్యానికి బల్లపోతున్నారు. ధరలను, జీవన వ్యయ భారాన్ని గణనీయంగా తగ్గించడం. అలాగే ప్రభుత్వ వైద్య సదుపాయాలను విశేషంగా మెరుగుపరచడం తక్క ణావసరాలు. దేశంలో ప్రతి వెయ్య మందికి 0.7 ఆసుపత్రి పరుపులు మాత్రమే అందుబాటులో ఉన్నాయని ప్రపంచ బ్యాంకు నివేదిక వెల్లడించింది. ఈ విషయంలో కేరళ, తమిళనాడు, ధిల్లీ, పశ్చిమ బెంగాల్ రాష్ట్రాలు మెరుగైన స్థితిలో ఉండగా, బీహార్ వంటివి చెప్పునలవి కానంత హీన స్థితిలో ఉన్నాయి. బీహార్లో ప్రతి వెయ్య మందికి 0.11 ఆసుపత్రి బెట్టు మాత్రమే ఉండడం అత్యంత దయనీయం. అలాగే వైద్యుల అందుబాటు కూడా కడు హీనంగా ఉంది. దేశంలో ప్రతి వెయ్య మందికి 0.857 మంది వైద్యులే ఉన్నారు. కేంద్రం బడ్జెట్లో వైద్యం మీద ఖర్చును బాగా పెంచవలసి ఉంది. మన దేశంలో వైద్యంపై ప్రభుత్వం పెదుతున్న ఖర్చు స్థాల దేశీయోత్తత్తులో (జిడిపి) 1 శాతం కంటే స్వల్పంగా ఎక్కువ. ఇది ప్రపంచంలోనే అత్యంత తక్కువ. ఈ ఏడాది కేంద్ర బడ్జెట్లో వైద్యుల ఆరోగ్య ఖర్చును గణనీయంగా పెంచినట్టు కనిపిస్తున్నప్పటికీ అందులో చాలా భాగం కరోనా నేపథ్యంలో తలపెట్టిన కొన్ని ప్రత్యేక పథకాలకు సంబంధించిన కేటాయింపులే కావడం గమనించవలసిన విషయం. వైద్యోవసరాలకు వ్యక్తులు సొంతంగా చేస్తున్న వ్యయం ప్రపంచ సగటు 18.2 శాతమే కాగా, మన ప్రజలు మొత్తం వైద్య ఖర్చులో మూడింట రెండు వంతులు తామే భరిస్తున్నారు. ఈ స్థితిని వీలైనంత తొందరగా మార్చవలసి ఉంది.

నాణ్యమైన విద్య, ప్రజారోగ్య పరిక్ష ణకు అవసరమైన బట్టిపట్టడం, ర్యాంకుల వెంట పొతశాలలు/ తలి దండులు వేలం వెరిగాపడడం, సృజనకు/ అలో చనా విస్తృతికి/ ఊహశక్తి విస్తరణకు అవకాశం

బి.మధుసూదన్ రెడ్డి
9949700037

వైద్య సదుపాయాలు అనబడే రెండు ముఖ్య అంశాలు గుర్తించబడ్డాయి. విద్యావంతులు పెరిగితే పేద రికం, నిరక్షరాస్యత, జనాభా విస్మోటనం అదుపు చేయబడతాయి. విద్య, వైద్య సదుపాయాల కల్పన ప్రభుత్వాల కనీస బాధ్యతలుగా, ప్రథమ ప్రాధాన్య తగా ఉండాలి. ప్రభుత్వాలు విద్య, వైద్య రంగాలను భారంగా, ఉత్సాదకత లేని రంగాలుగా గుర్తించడం భవిష్యత్తు తరాలకు శాపంగా మారను న్నాయి. కరోనా ఉధృతితో విద్యాలయాలకు సెల వులు ఇవ్వడటంతో ఆన్‌లైన్ తరగతుల నీలి తెరల దారులు మరోసారి తెరుచుకున్నాయి. ఆన్‌లైన్ తరగతుల ద్వారా బోధనలు సరిగ్గా జరగడం లేదని, విద్యార్థులు అర్థం చేసుకోలేక పోతున్నారని మన అనుభవాలు తెలుపుతున్నాయి.

ప్రస్తుతం పలు రాష్ట్రాల్లో విద్యాలయాలు తెరిచి విద్య బోధన జరిగేలా చూసునారు. కరో

వైద్య సదుపాయాలు లేకపోవడంతో డిగ్రీలు కాగితాల వరకే పరిమితం అయ్యాయి. సైపుణ్య వికాసం సన్నపూస అయ్యింది. చదువంటే డాక్టర్ లేదా ఇంజనీరు కావడమనే దుస్థితికి మన విద్య విధానం చేరడం దురద్యాఘ్టకరం. వీటికి సమాధానంగా నూతన విద్య విధానం— 2020 ప్రవేశపట్టి, శాస్త్ర సాంకేతిక సైపుణ్యాలు, సృజనాత్మక ఆలోచనలు, వ్యక్తిత్వ వికాస అంశాలకు పెద్ద పీట వేసి రాబోయే నిపుణత కలిగిన తరాన్ని నిర్మించాలని ఆశిధాం.

ఏదు దశాబ్దాల స్వాతంత్య భారతంలో అక్షరాస్యత రేటు 77.2 శాతం ఉండడం, వీరిలో 82.1 శాతం పురుషుల రేటు, 65.5 శాతం మహిళా అక్షరాస్యత రేటు ఉంది. ప్రపంచ అక్షరాస్యత రేటు 86.3 శాతంతో పోల్చితే భారత చాలా వెనుకబడి ఉందని అర్థం అవుతున్నది. విద్య ప్రమాణాలను ప్రభావితం చేసే అంశాల్లో మాలిక పసతులు కలిగివ విద్యాలయాలు. పని దివ్యాలు.

అనైతిక కదలికలు, అర్థత కలిగిన వైద్యుల కొరత లాంటి అనేక సవాళ్ళ నడుమ అందరికి ఉచిత వైద్య సేవలు లభించడం ప్రభుత్వాలకు అసాధ్యంగా మారుతోంది.

ఐక్యరాజ్యసమితి సిఫార్సుల ప్రకారం ప్రతి 1000 జనాభాకు ఒక డాక్టర్ ఉండాలి (1 : 1000 నిప్పుత్తి). తాజా వివరాల ప్రకారం భారతీలో అల్లోపత్తిక డాక్టర్ జనాభా నిప్పుత్తి 1 : 1,404 (0.8 : 1000) ఉండడంతో అందరికి ఉచిత వైద్య అందడం లేదు. ఇండియాలో 12 లక్షల ఎంబిబియన్ డాక్టర్లు, 8.85 లక్షల ఆక్సిలరీ నర్సులు, 21.30 లక్షల రిజిస్టర్డ్ నర్సులు, 56,644 మహిళా హెల్ప్ విజిటర్ ఉన్నారని అంచనా. డాక్టర్ జనాభా నిప్పుత్తిలో బీపార్లో 1 : 28,391, యుపిలో 1 : 19,962 నమోదు కావడం వైద్య సేవల కొరతను నిరూపిస్తున్నది. జర్జునీలో 4 : 1000, ఆష్ట్రేలియాలో 3.37 : 1000, అమెరికాలో 2.55 : 1000 డాక్టర్ జ

తాడ వచ్చి దధన డలగాల చూస్తున్నాయి. కటనాతో సహజివనం చేస్తూ మానవ జీవనయానం జరగాల్సిందే. తగు జాగ్రత్తలు తీసుకుంటూ తమతమ పనులు చూసుకోవలసిందే. విద్యాల యాలు మూసి వేయడం శార్యత పరిషౌరం కాదని మనందరికి తెలుసు. సత్యరమే విద్యాల యాలు తెరిచి, తగు కరోనా జాగ్రత్తలు తీసుకుంటూ విద్య సమపొర్చున జరిగేలా చర్యలు తీసుకోవాలని ప్రజలు కోరుతున్నారు. విద్యాలయాలు ఇలాగే మరి కొంత సమయం మూసి వేస్తే, రాబోయే జాతీయ, అంతర్జాతీయ ప్రవేశ పరీక్షల్లో మన తెలంగాణ యువత వెనకబడడం ఖాయమని తోస్తున్నది.

ప్రాథమిక విద్య నుంచి ఉన్నత విద్య వరకు క్రమంగా ఉన్నతి విభాగాలు ఉన్నతి విభాగాలు

వసతులు కలాసి వచ్చాలయాలు, వస చాలాలు, సుశీల్కి తులైన ఉపాధ్యాయులు, విద్యా విధానం, క్రీడా వసతులు, సిలబన్ కూర్చు, విద్యార్థి ఉపాధ్యాయ, బాలల జనాభా విద్యాలయాల నిష్పత్తులు లాంటివి ముఖ్య భూమికను నిర్వహిస్తాయి. పారశాలలో బాలల నమోదు రేటును పెంచడంతో పాటు డ్రాప్ అవుట్లను తగ్గించడంలో దృష్టి సారించాలి. భారతీయ పారశాల విద్యలో ఉపాధ్యాయ విద్యార్థి నిష్పత్తి 1 : 32 ఉండగా, ఉన్నత విద్యలో 1 : 24గా ఉన్నది. దక్కిణ ఆఫ్రికా దేశాలల్లో టీచర్ విద్యార్థి నిష్పత్తి 1 : 80 ఉండగా, జ్ఞానియాలో 1 : 6 ఉన్నది. మన దేశంలో 29 శాతం స్కూల్ డ్రాప్ అవుట్లు ఉండడం సంపూర్ణ అక్షరాస్యత సాధనకు అవరోధంగా నిలుస్తున్నది.

ఏసోస్ ఏఎల్ కేసులు ఉండుటానికి తప్పనియు

సకల సదుపాయాలు కల్పించాల్సిన ప్రభుత్వాలు, తమ బాధ్యతలను ప్రైవేటుకు వదిలేయడం ఆశ్చర్యాన్ని కలిగిస్తున్నది. 6 నుంచి 14 వయసు గల బాలలు అందరికీ ఉచిత, తప్పనిసరి విద్య హక్కును భారత రాజ్యంగం కల్పించిన విషయాన్ని ప్రభుత్వాలు మరిచిపోవడం విచారకరం. ప్రాథమిక విద్య కల్పనలో 70 శాతం రాష్ట్ర, కేంద్ర ప్రభుత్వాలతో పాటు కొంత భారాన్ని ప్రైవేట్ విద్య సంస్థలు మోస్తున్నాయి. విద్యాలయాలను నెలకొల్పడం ఎంత ముఖ్యమో, జాతీయ, అంతర్జాతీయ ప్రమాణాలకు సరిపోయే నాణ్యమైన విద్యను కల్పించడం కూడా అంత కన్నా అతి కరోనా కల్గొల నెపథ్యంలో ప్రజారోగ్యం గాల్లో దీపమైంది. కరోనా కట్టడికి వైద్యరంగ వారి యర్స్ ప్రాణాలకు తెగించి ఎనలేని సేవలు చేయడం మనమింకా మరువలేదు. 138 కోట్ల జనాభా కలిగిన స్వాతంత్య భారతంలో ఉచిత వైద్య సదుపాయాల కల్పనలో ఆశించిన ఫలితాలు కనిపించడం లేదు. ముఖ్యంగా బీహోర్, యుపిలో పాటు కొండ ప్రాంత ఈశాన్య, జమ్ము కశ్మీర్ లాంటి రాష్ట్రాల్లో వైద్య వసతుల కొరత అధికంగా ఉన్నది. గ్రామీణంలో వైద్య సబ్ సెంటర్లు, ప్రాథమిక ఆరోగ్య కేంద్రాలు, కమ్యూనిటీ హాల్స్ సెంటర్లు, జిల్లా ఆసుపత్రులు, వైద్య కళాశాలలు,

(వార్షికాలు వయ్యా పదాలకు మించి ఉండకూడదు)
editor@manatelanana.org



విశాఖ ఉక్కు-విస్తగోల్చే వాస్తవాలు



చెన్నపాటి రామారావు
99590 21483

ఇక్కడ మార్కులను అన్యేషించాలి. గత చరిత్రను, ప్లాంటు ఉత్సత్తి సామర్థ్యాన్ని, వాస్తవ పరిస్థితులను పరిగణనలోకి తీసుకోవాలి డండి. పెట్టుబడుల ఉపసంహరణ, ప్రైవేటీకరణ నమూనాలలో విశాఖ ఉక్కను చేర్చవద్దన్నదే అందరి భావన. విశాఖ ఉక్క ఆంధ్రుల హక్కు... నిజమే. ఎందరో త్యాగాల

పులమని అందరికీ తెలిపిందే. ఎన్నో పోరాటాల మీదట తెలుగు వారికి అందివచ్చిన ఉక్క కర్ణాగారం ఇటీవల ఆటుపోట్ల నడుమ నిలిచింది. ఉన్నట్టుండి ప్రవేటీకరణ కొలిమిలో పడ్డట్ల యింది. పెట్టుబడుల ఉపసంహరణ పేరిట సాగుతున్న ప్రచార సుడిలో ఇరుక్కుపోయింది. త్యాగాల ప్రతీకగా నిలిచిన విశాఖ ఉక్క మళ్ళీ ప్రజల పోరాటానికి ఎదురు చూస్తోంది. ఆ నాటి ఉద్యమ స్వార్థి నేడు కొరవడటంతో అనలు ఫ్యాక్టరీ భవితవ్యమే పుశ్చార్ధకమవుతోంది. ప్రవేటీకరణ అడకత్తెరలో బందీ అయిన ఉక్క కర్ణాగారం పై ఎన్నో వాదోపవాదాలు సాగుతున్నాయి. ఫ్యాక్టరీ స్థాపన, పూర్వాపరాలు మరోసారి వేదిక పైకొచ్చాయి. వాస్తవాలు విస్తుపోతున్నాయి. మేధావులు, పరిశీలకులు, కార్యిక సంఘాలు, ఉద్యమకారుల స్వందనను పరిశీలిస్తే పలు అంశాలు వెలుగులోకాస్తున్నాయి.

నంగా పలు మారీక రంగాల ప్రైవేటీకరణ దిశగా కేంద్రం అడుగులు వేస్తోంది. నష్టాలను భరించేకన్నా ఆయా రంగాల్లోని ప్రభుత్వరంగ సంస్థల్లి ప్రైవేటీకరిస్తే దేశ పురోభివృద్ధికి ప్రయోజనకారి అవుతుందని కేంద్రం తలపోస్తోంది. ఈ నేపథ్యంలోనే విశాఖ ఉక్కు కర్మగారం కూడా తెరపైకి వచ్చింది. విశాఖ ఉక్కు ప్రైవేటీకరణ తప్పదంటూ కేంద్ర ఆర్థికమంత్రి నిర్మలా సీతారామన్ ఇటీ మల పార్లమెంటులో కుండబద్ధలు కొట్టారు. ప్రైవేటుపరం చేయమన్న వివిధ రంగాలు, పరిశ్రమలపై ఆమెతో పాటు సంబంధిత శాఖల మంత్రులు వివరణలు ఇచ్చుకున్నారు. విశాఖ ఉక్కులో 100 శాతం వాటాలు విక్రయిస్తారనీ, ఒక్క శాతం ఈకిఫీ కూడా లేని రాష్ట్ర ప్రభుత్వానికి దీంతో సంబంధం లేదని నిర్మలా సీతారామన్ తేల్చి చెప్పారు. ప్రైవేటీకరణతోను ఉత్సత్తి సామర్థ్యం పెరుగుతుందని, బోలెడన్ని ఉపాధి అవకాశాలుంటాయని, ఉద్యోగుల ప్రయోజనాలు కావాడతామని వివరణ ఇచ్చారు. మరోవైపు లోక సభలో ఆర్థిక శాఖ సహాయ మంత్రి తాకూర్ మాట్లాడుతూ మరి కొంత దూకుడును ప్రదర్శించారు. ఆయా సంస్థలు లాభస్థాల్లో ఉన్నాయా లేదా అన్నది ప్రాతిపదిక కాదని, ప్రభుత్వరంగ సంస్థల ప్రైవేటీకరణపై తగ్గేదిలేదన్నారు. ఇప్పటికీ 35 సంస్థలపై నిర్ణయం తీసుకున్నామని, పెట్టుబడుల ఉపసంహరణ లక్ష్యం రూ. 1.75 లక్షల కోట్లని చెప్పుకొచ్చారు. కాగా 100 దాకా ప్రభుత్వ రంగ సంస్థలను లక్ష్యంగా చేసుకున్నారనీ వార్తలు వస్తున్నాయి.

విశ్లేషణలు ఆవిష్కరితమయ్యాయి. ఉత్సత్తి సామర్థ్యం, లాభము ప్పోల అంచనాలు, ప్రజాస్పందన... అందరినీ ఆలోచింపజేస్తున్నాయి. ఉత్సత్తిలో విశాఖ ఉక్క తిరుగులేని ఆధిపత్యాన్ని సొధించి 261 శాతం అధికంగా ఎగుమతులు జరిగినట్లు లెక్కలో తేలింది. ఒక్క మార్పిలోనే రూ. 3300 కోట్లు అమ్మకాలు రికార్డ్ అయ్యాయి. గత 4 నెలల్లో రూ. 740 కోట్ల లాభం గడించింది. ఇదే ఉత్సత్తి ప్లాంటు పురోభివృద్ధికి తార్యాణమని కార్యిక సంఘాలు నినదిస్తున్నాయి. అదే విశాఖ ఉక్కకు సొంత గనులుంటే రూ. 6 వేల కోట్లు ఆదా జరిగేదని ఆ సంఘాలు నివేదిస్తున్నాయి. కర్ణాగారం సిఎండి రథ్ ఇటీవల విశాఖ ఉక్క ఉత్సత్తిపై గణాంకాలను వెల్లడించడం గమనార్థం. ఈ ప్లాంటు ఉత్సత్తి

ఉప్పుల్లంకూర డాడుడు కూడా ఉన్న విశాఖ ఉత్సవమేళలో జరిగిన దన్నారు. ఈ ఏడాది మార్చి నెలలోనే రూ. 3300 కోట్ల ఆదాయం వచ్చింది. ఒక్క నెలలో ఇంత ఆదాయం రావడం కర్మగారం చరిత్రలో తొలిసారి. సొంత గనులు లేకపోవడం విశాఖ ఉక్కుకు గుదిబండగా మారింది.

దేశంలోని ఇతర ఉక్కు కర్మగారాలతో పోలిస్టే విశాఖ ఉక్కులో రవాణా ఖర్చు అధికమవుతోంది. ఉత్సవమేళలో నీటి ముడి ఖనిజం లభ్యతపై ఎన్నో వ్యయ ప్రయాసలకు గురికావడం అని వార్యంగా మారింది. 1999—2004 మధ్య వాజ్ఫేయి ప్రభుత్వం పొరుగు రాష్ట్రం చత్తీస్‌గఢ్లో కొన్ని గనులు విశాఖ ప్లాంటుకు ఇవ్వడానికి ఆప్యటి సిఎం రమణ్ సింగ్ తో చర్చించారు. అయితే ఆయన 600 మంది తమ రాష్ట్రం వారికి ఉద్యోగాలు ఇచ్చే ఘరతులతో విశాఖ ఉక్కుకు గనులు కేటాయించేందుకు అంగీకరించారు. అయితే విశాఖ ఉక్కు యాజమాన్యం ఒప్పుకోకపోవటంతో ఆ అవకాశం చేజారింది. అంతర్జాతీయ స్థీలు వినియోగం పెరగడంతో విశాఖ ఉక్కుకు సొంత గనులు లేకపోయినా 2004 నాటికి 5 వేల కోట్ల రూపాయల మిగులు సొధించారు. అదే 2007—2008 నాటికి మరో రూ. 2995 కోట్ల మిగులు సొధించారు. ఇదే తరుణాన ప్లాంటు విస్తరణకు సొయం అర్థించగా కేంద్రం మొండి చేయ చూపింది. దీంతో

నాయిల అర్థాలో కపల్లు మూడు చుట్టు చూపాడి. దరిత బ్యాంకుల నుంచి అత్యధిక వడ్డిలతో అప్పులు తెచ్చారు. సుమారు 13 శాతం వడ్డిని చెల్లించాల్సి వచ్చింది. 2011 నుంచి పదేళ్ళ లోనే అప్పుపై వడ్డి పెరిగి రూ. 2500 కోట్ల రూపాయల భారంప డింది. ఇలా... ఆర్థిక లోటును సొకుగా చూపిస్తూ విశాఖ ఉక్క ప్రైవేటీకరణ దిశగా పొప్పలు కదపటం శోచనీయమన్న వాదన స్థాయిల సరఫుటలలో జూడించి ఉడన ఎలుపుచ వ్యాఖ్యానస్తు న్నారు. ఇక ప్రభుత్వాల తీరు భిన్నమే. గతంలో ప్రజా ఉద్యమాలకు తల్లాగ్గేవారు. ఇప్పుడు నెలల తరబడి, సంవత్సరాల కాలంగా చేస్తున్నా ఉద్యమాలను పట్టించుకునే వారే లేకపోవడం శేచ నీయమే. ఇక ఇప్పుడు విశాఖ ఉక్క భవితవ్యం ఏమిటన్సుదే సకల జనుల ముందున్న ప్రశ్న!!

ఫూల, అంబడ్కురలు

కుల నాయకులా ?

రాజ్యంగ పత అంబడ్డరు మన దేశంలో మానవ హక్కుల పోరాటానికి ఆద్యలు. పులే దంపతులు మహారాష్ట్రలో అధు నిక విద్యకి పునాదులు వేశారు. అణగారిన వర్గాల వారి హక్కుల కోసం పోరాదారు. సాంఘిక దురాచారాలని నిర్మాలించడానికి తనకు ఆదర్శమని అంబేడ్కర్ పేర్కొ అంబేడ్కర్ నిమ్మ వర్గాల హక్కుల నిపిని మనిపిగా గౌరవించాలని, కులార్థే జీవితమంతా పోరాదారు. రాజుల ను ఎదిరించారు.

అని భావించిన పూలె బ్రాహ్మణులు కేక సంఘ సంస్కరణలను చేపట్టారు. న్యూతనిచ్చారు. వితంతువుల కష్టాలను రు. బాల్య వివాహాల వల్ల 15—20 లై దుర్భర జీవితం జీవిస్తూ తల్లులైన మనించారు. గర్జస్థావాల వల్ల చనిపో మానవతా దృక్పథంతో చేరదీసి వారు ఉల్లలను సాదరంగా పెంచి పోషించా గుళ్ళను, హస్తకళను ప్రారంభించారు.

తికలకు విద్య అందిస్తే రాబోయే తరం ఉదని భావించారు. పూలే దంపతులు మా బేగంతో కలిసి మన దేశంలో ఆధుని వేశారు. పురుషుల్లో స్త్రీలే ప్రకృతి పూర్వారు.

రుణం తీర్పువచ్చు కానీ, జన్మనిచ్చిన తీర్పుకోలేదు. స్త్రీ లేకుండా ఏ ఇల్లు, ఏ మ. స్త్రీ స్వాద రహితంగా తల్లి హృద రక్షిస్తుంది. స్త్రీ బలహీనురాలు కావడం పురుషుల్లో స్త్రీలను అణచిపెడుతూ తన ఆధి రావడం వల్ల సమాజం ఇలా దుర్మా గా మారింది అని మహాత్మా జ్యోతి స్త్రీల మహాన్నత కృషిని పొగిదారు. శానికే కాదు, ప్రజలకి కూడా రావాలి. ప్రులు ఉండాలి. ఆ ఉద్దేశంతోనే పూలే,

డా.అంబేద్కర్ మోయవలసి వచ్చింది. రాజ్యంగ రచన అత్యంత ప్రామాణికంగా వుంటుందనటం లో ఏలాంటి సందేహం లేదు. కానీ ఈ రోజు పూలే, అంబేద్కర్లని కుల, వర్గ నాయకులుగా చూస్తున్నారు. ఇది మంచి పరిణామం కాదు. అంబేద్కర్ విగ్రహాలు నిమ్మవర్గాల కాలనీల్లోనే ఉంటున్నాయి. ఆయన విగ్రహాలను అవమానిస్తున్నారు. పూలే, అంబేద్కర్ ఏ ఒక్క కులానికో చెందిన వారు కాదు. వారు మూడినమ్మకాలికి వ్యతిరేకంగా పోరాటం చేశారు. కానీ ఈ రోజు బహుజనులలో అనేక మంది మూడ విశ్వాసాలలో కొట్టుకొనిపోతున్నారు. యువతలో ఎక్కువ మంది మద్యపానానికి బానిసలవుతున్నారు. అణగారిన వర్గాలలోనే ఎక్కువ మంది చదువులు మానేస్తున్నారు. ఇదే పూలే, అంబేద్కర్ల స్వార్థికి విరుద్ధం. వారి బాటలో నేటి యువత పయనించి ఉన్నత విద్యని అభ్యసించాలి. తద్వారా ఉన్నత శిఖరాలను అధిరోహించాలి.



పశ్చ త్రమవహంచ రాజ్యంగం రచంచటం ఆయన శై
జీవితంలో ప్రముఖమైన ఘుట్టం. టీ.టి కృష్ణమాచారి (నాటి
కేంద్రమంత్రి) ఒకమారు రాజ్యంగ పరిషత్తులో మాట్లాడు
తుర్పు 'రాజ్యంగ రచనా సంఘంలో నియమింపబడిన ఏదు
గురిలో ఒకరు రాజీనామా చేశారు. మరొకరు మరణించారు.
వేరొకరు అమెరికాలో వుండి పోయారు. ఇంకొకరు రాష్ట్ర
రాజకీయాలలో నిమగ్నులయ్యారు. ఉన్న ఒక్కరిద్దరు ధిల్లీకి
దూరంగా ఉన్నారు.

అందువల్ల భారత రాజ్యంగ రచనా భారవంతా
డా.అంబేద్కర్ మోయవలసి వచ్చింది. రాజ్యంగ రచన
అత్యంత ప్రామాణికంగా వుంటుండనటం లో ఏలాంటి
సందేహం లేదు. కానీ ఈ రోజు పూలే, అంబేద్కర్లని కుల,
వర్గ నాయకులుగా చూస్తున్నారు. ఇది మంచి పరిణామం
కాదు. అంబేద్కర్ విగ్రహాలు నిమ్మవర్గాల కాలనీల్లోనే ఉంటు
న్నాయి. ఆయన విగ్రహాలను అవమానిస్తున్నారు. పూలే,
అంబేద్కర్ ఏ ఒక్క కులానికో చెందిన వారు కాదు. వారు
మూర్ఖనమ్మకాలకి వ్యతిరేకంగా పోరాటం చేశారు. కానీ ఈ
రోజు ఒపుజనులలో అనేక మంది మూర్ఖ విశ్వాసాలలో
కొట్టుకొనిపోతున్నారు. యువతలో ఎక్కువ మంది మర్యాద
నానికి బానిసలవుతున్నారు. అణగారిన వర్గాలలోనే ఎక్కువ
మంది చదువులు మానేస్తున్నారు. ఇదే పూలే, అంబేద్కర్ల
స్వార్థికి విరుద్ధం. వారి బాటలో నేటి యువత పయనించి
ఉన్నత విద్యని అభ్యసించాలి. తద్వారా ఉన్నత శిఖరాలను
అధిరోపించాలి.

